

آشنایی با نهادهای حسابداری

(قسمت پنجم - ایران: بخش دوم)

ترجمه و تألیف: محسن قاسمی

اشاره: یکی از نمودهای رشته‌ی علمی حسابداری وجود سازمان‌ها، نهادها، انجمن‌ها، موسسات، جوامع، کارگروه‌ها، هیات‌ها، گروه‌ها و اتحادیه‌های گوناگون با اهداف مقررات‌گذاری، حرفه‌ای، و دانشگاهی است. آشنایی با این سازمان‌ها بی‌تردید به شناخت بهتر حسابداری کمک می‌کند؛ و ضمن این که ایده‌های بدیعی را در ذهن مخاطبان مقررات‌گذار، دانشگاهی و حرفه‌ای پرورش خواهد داد: منابع، سازوکارها و راه‌کارهای ارزش‌مندی را نیز در اختیار آنان می‌گذارد. قسمت‌های اول تا چهارم این مجموعه که به ترتیب به معرفی شماری از نهادهای بین‌المللی، منطقه‌ای، آمریکایی، و بریتانیایی اختصاص داشت در شماره‌های ۲۴۳ (خرداد) تا ۲۵۱ (بهمن) حسابدار منتشر شد. قسمت پنجم نیز که به معرفی نهادهای ایرانی می‌پردازد در دو بخش ارائه می‌شود (شماره‌های ۲۵۲ تا ۲۵۴ حسابدار).

کافی نیز وکیل عمومی تعیین می‌شود. آن هنگام، دیوان محاسبات وابسته به وزارت دارایی بود. دادستان دیوان با پیشنهاد وزیر مالیه و به فرمان شاه منصوب می‌شد. ممیزان و اعضای دفتری دیوان را هم وزیر مالیه منصوب می‌کرد. از ۱۳۱۳ تا ۱۳۵۲ - نزدیک به ۴۰ سال - تغییری در قانون دیوان محاسبات ایجاد نشد.

در ۱۳۵۲، قانون دیوان محاسبات مورد تجدیدنظر کلی قرار گرفت. طبق آن، وزیر دارایی مکلف شد ظرف سه ماه پس از گشایش هر دوره‌ی قانون‌گذاری مجلس شورای ملی مستشاران و جانشینان آنان را معرفی کند. او باید ۴۰ تن از افراد دارای شرایط را به مجلس معرفی می‌کرد. کمیسیون دارایی و بودجه‌ی مجلس نیز از بین

مصارف مالی نهادهای حکومتی با قانون بودجه هر سال است؛ بیش از ۱۰۵ سال پیش، در ۱۲۸۶، طبق اصول ۱۰۱ تا ۱۰۳ قانون اساسی مشروطه و متمم آن راه‌اندازی شد. آن هنگام، رئیس دیوان به‌طور فردی و اعضای محکمه آن به‌طور جمعی از سوی مجلس شورای ملی منصوب می‌شدند.

در ۱۳۰۲، دیوان محاسبات منحل شد؛ و ده سال بعد، در ۱۳۱۲، دوباره راه‌اندازی شد. در ساختار جدید، دیوان دارای سه شعبه‌ی مستشاری بود. رئیس شعبه‌ی اول مستشاری ریاست دیوان محاسبات را نیز بر عهده داشت. هر شعبه نیز به تعداد کافی ممیز حساب داشتند. در آن ساختار، یک نفر مدعی‌العموم (دادستان) و به تعداد

دیوان محاسبات کشور

راه‌اندازی: ۱۲۸۶

دفتر مرکزی: تهران، خیابان برزیل شرقی

رئیس کل: عبدالرضا رحمانی فضلی

تارنما: www.dmk.ir

تاریخچه و ساختار

پیش از انقلاب

دیوان محاسبات را می‌توان میراث ارزشمند انقلاب مشروطه دانست. این سازمان که وظیفه‌ی اصلی آن حسابرسی با هدف اطمینان‌بخشی از انطباق درآمدها و

۴۰ تن ۱۵ را به عنوان مستشاران اصلی و ۵ نفر را به عنوان جانشین (یا علی البدل) انتخاب می کرد. آن ۱۵ مستشار در ۵ شعبه ی مستشاری انجام وظیفه می کردند. رئیس شعبه ی اول هیات مستشاری نیز رئیس کل دیوان محاسبات بود که با پیشنهاد وزیر دارایی و فرمان شاه منصوب می شد. قائم مقام رئیس کل نیز به پیشنهاد رئیس کل و با حکم وزیر دارایی تعیین می شد. دادستان دیوان هم از بین کارکنان رسمی وزارت دارایی و از سوی وزیر دارایی منصوب می شد؛ که ریاست دادرسی دیوان محاسبات را عهده دار بود. دادیاران دادرسی دیوان محاسبات نیز با پیشنهاد دادستان و حکم وزیر دارایی منصوب می شدند.

پس از انقلاب

پس از انقلاب (۱۳۵۷)، دیوان محاسبات کشور طبق اصول ۵۴ و ۵۵ قانون اساسی (مصوب ۱۳۵۸) از وزارت امور اقتصادی و دارایی جدا و زیر نظارت مستقیم مجلس راه اندازی شد. هم اکنون، دیوان در امور مالی و اداری استقلال دارد و اعتبار مورد نیاز آن با پیشنهاد دیوان و تایید کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس به طور جداگانه در لایحه ی بودجه ی کل کشور منظور می شود. مقر دیوان در تهران است و در مراکز استان ها نیز ادارات کل آن فعال است.

رئیس و دادستان دیوان پس از گشایش هر دوره ی قانون گذاری مجلس به پیشنهاد کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات و با تصویب نمایندگان مجلس منصوب می شود. ۳ تا ۷ هیات مستشاری و یک محکمه ی تجدیدنظر و دادیاران دادرسی دیوان از دیگر ارکان و کارکنان دیوان هستند. رئیس دیوان، برای انتصاب اعضای هیات مستشاری، به ازای هر هیات مورد نیاز ۵ فرد دارای شرایط را به کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس معرفی می کند. کمیسیون نیز به ازای هر هیات ۳ عضو اصلی و یک عضو علی البدل انتخاب می کند. این اعضا پس از تصویب نمایندگان مجلس به دیوان ابلاغ می شوند. روسای شعب نیز از سوی رئیس دیوان منصوب می شوند.

محکمه ی تجدیدنظر دیوان یک شعبه دارد که حاکم شرع منتخب رئیس قوه ی قضائیه رئیس آن است. دو نفر کارشناس محکمه نیز از سوی رئیس دیوان و از بین مستشارانی منصوب می شوند که در صدور رای مورد تجدیدنظر شرکت نداشته اند. هیات عمومی دیوان نیز به ریاست رئیس دیوان و با حضور دادستان و دست کم سه چهارم از مستشاران اصلی دیوان با فراخوان رئیس دیوان برای رسیدگی به موارد تصریح شده در

قانون تشکیل می شود. تصمیمات هیات با رای اکثریت مطلق حاضران معتبر است.

قانون دیوان محاسبات کشور

۱۱ بهمن ۱۳۶۱، قانون دیوان محاسبات کشور به تصویب مجلس رسید. بعدها، این قانون با افزودن یک ماده و سه تبصره (۱۶ تیر ۱۳۶۲)، اصلاح ماده ی ۴۴ (۲ مهر ۱۳۷۶)، و افزودن یک ماده واحد (۱۵ اردیبهشت ۱۳۸۱) تجدیدنظر شد. با تصویب این قانون، قانون دیوان محاسبات پیشین (۱۳۵۲) و مواد اصلاحی آن ملغی شدند.

این قانون از پنج فصل تشکیل شده است؛ که در آن، هدف، وظایف و اختیارات، سازمان و تشکیلات، نحوه ی کار هیات های مستشاری، و مقررات متفرقه مشخص شده است. طبق مواد ۲ تا ۷ فصل دوم این قانون، وظایف و اختیارات دیوان عبارتند از:

۱. حسابرسی یا رسیدگی همه ی حساب های درآمد و هزینه و دیگر دریافت ها و پرداخت ها و نیز صورت های مالی دستگاه ها از نظر مطابقت با قوانین و مقررات مالی و دیگر قوانین مربوط و ضوابط لازم الاجرا (ماده ی ۲).
۲. بررسی وقوع عملیات مالی در دستگاه ها برای اطمینان از حصول و ارسال درست و به موقع درآمد یا انجام هزینه و دیگر دریافت ها و پرداخت ها (ماده ۳).
۳. رسیدگی به موجودی حساب اموال و دارایی های دستگاه ها (ماده ی ۴).
۴. بررسی برای اطمینان از برقراری روش ها و دستورالعمل های مناسب مالی و کاربرد موثر آن ها در راستای دستیابی به اهداف دستگاه های مورد رسیدگی (ماده ی ۵).
۵. اظهارنظر درباره ی لزوم وجود مرجع کنترل کننده ی داخلی یا عدم کفایت مرجع کنترل کننده ی موجود در دستگاه های مورد رسیدگی با توجه به گزارش های حسابرسی ها و رسیدگی های انجام شده برای حفظ حقوق بیت المال (ماده ی ۶)
۶. رسیدگی به حساب کسری ابواب جمعی و تخلفات مالی و هر گونه اختلاف حساب ماموران ذی ربط دولتی در اجرای قوانین و مقررات به ترتیب مقرر در این قانون (ماده ی ۷).

عضویت در سازمان بین المللی نهادهای حسابرسی عالی (ایننوسای)

ایننوسای یک سازمان بین دولتی، خودگردان، مستقل، و غیرسیاسی برای نهادهای حسابرسی دولتی سرتاسر جهان است؛ که در ۱۹۵۳ بر مبنای ایده ی ایمیلیو فرناندز کمپس، رئیس پیشین دیوان محاسبات کوبا راه اندازی شد.

آن سال، نمایندگان دیوان محاسبات ۳۴ کشور جهان در نخستین کنگره ی تاریخ این سازمان در هاوانای کوبا گرد هم آمدند و گشایش این سازمان جهانی را اعلام کردند. هم اکنون، ایننوسای دارای ۱۹۰ عضو پیوسته و ۴ عضو وابسته است. دیوان محاسبات کشور (ایران) یکی از اعضای پیوسته ی ایننوسای است.

ایننوسای هم چنین دارای هفت گروه کاری منطقه ای - آمریکای لاتین، آفریقا، عربی، آسیا، اقیانوسیه، کارائیب، و اروپا - است. دیوان محاسبات کشور (ایران) یکی از اعضای پیوسته ی آسوسای (سازمان آسیایی موسسات حسابرسی عالی، گروه کاری منطقه ای آسیا) است.

نظارت مردمی

دیوان با الگوبرداری از سازوکار متداول و موثر افشاگری (Whistle-blowing) بخشی از تارنمای رسمی خود را به نظارت مردمی اختصاص داده است. در این بخش، هر شخصی می تواند - با پر کردن فرم الکترونیکی مربوط - تخلف های مالی نهادهای دولتی را در ارتباط با قانون بودجه کل کشور افشا کند.

سازمان حسابرسی

راه اندازی: ۵ دی ۱۳۶۲

دفتر مرکزی: تهران، خ احمد قصیر، خ احمدیان

رئیس هیات عامل و مدیرعامل: اکبر سهیلی پور

کارکنان: بیش از ۱۸۰۰ تن (۲۷۰ حسابدار رسمی)

تارنما: audit.org.ir

تاریخچه

پس از انقلاب (۱۳۵۷)، شرکت ها و بنگاه های انتفاعی و غیرانتفاعی متعددی ملی شدند یا تحت مدیریت دولت قرار گرفتند. برای حسابرسی این شرکت ها و بنگاه ها موسسه حسابرسی سازمان صنایع ملی و سازمان برنامه (۱۳۵۹)، موسسه ی حسابرسی بنیاد مستضعفان (۱۳۵۹) و موسسه ی حسابرسی شهاد (۱۳۶۲) راه اندازی شدند. هر یک از این موسسات، حسابرسی و بازرسی قانونی گروهی از شرکت ها و بنگاه های ملی و دولتی را برعهده گرفتند.

در ۱۳۶۲، به موجب ماده واحدی قانون تشکیل سازمان حسابرسی (۵ دی ۱۳۶۲) دولت وقت مکلف شد سازمان حسابرسی را تاسیس و کارکنان مورد نیاز آن را از واحدهای حسابرسی وزارتخانه ها یا موسسات و شرکت های دولتی یا وابسته به دولت با حفظ سوابق خدمتی به این سازمان منتقل کند. در این راستا، سه موسسه ی حسابرسی یادشده

و شرکت سهامی حسابرسی، که در ۱۳۵۰ تشکیل شده بود و حسابرسی شرکت‌های دولتی را به عهده داشت، ادغام شدند و سازمان حسابرسی را تشکیل دادند. نزدیک به چهار سال گذشت، تا سرانجام در ۱۷ شهریور ۱۳۶۶/اساسنامه‌ی سازمان حسابرسی به تصویب مجلس رسید. به این ترتیب، سازمان به صورت موسسه‌ای دارای شخصیت حقوقی و استقلال مالی و وابسته به وزارت امور اقتصادی و دارایی راه‌اندازی شد.

هدف، وظایف، و اختیارات

هدف سازمان تأمین نیازهای اساسی دولت در زمینه‌ی حسابرسی، ارائه‌ی خدمات مالی لازم به بخش‌های دولتی و تحت نظارت دولت، تدوین و تعمیم اصول و ضوابط حسابداری و حسابرسی و پژوهش و مطالعه در روش‌های علمی و عملی با هدف اعتلای دانش تخصصی منطبق با نیازهای کشور است (ماده‌ی ۶ اساسنامه). وظایف و اختیارات سازمان عبارت‌اند از (ماده‌ی ۷ اساسنامه):

۱. انجام وظایف بازرسی قانونی و حسابرسی همه‌ی دستگاه‌هایی که - طبق قانون - مالکیت عمومی بر آن‌ها مترتب است؛ و شرکت‌ها، موسسات و دستگاه‌هایی که در مجموع بیش از ۵۰ درصد سرمایه‌ی آن‌ها مستقیم یا غیرمستقیم متعلق به دستگاه‌های یاد شده است. همچنین، حسابرسی طرح‌های عمرانی اجرا شده در این دستگاه‌ها، شرکت‌ها و موسسات.
۲. انجام حسابرسی و خدمات مالی محوله از سوی وزیر امور اقتصادی و دارایی و ارائه‌ی خدمات و مشاوره‌ی مالی در خواستی وزارتخانه‌ها و موسسات دولتی و دستگاه‌های یاد شده در بند ۱.
۳. تدوین اصول و ضوابط حسابداری و حسابرسی و موازین اخلاقی و رفتار حرفه‌ای حسابرسان سازمان.
۴. تربیت، آموزش و جذب کارکنان متخصص مورد نیاز از راه ایجاد موسسه‌ی آموزشی، برنامه‌های آموزشی، و هم‌کاری با سازمان‌های دولتی، دانشگاه‌ها، مراکز آموزشی و دیگر سازمان‌ها.
۵. انجام پژوهش و مطالعه برای دستیابی به آخرین اطلاعات و دانش در زمینه‌ی حسابداری و حسابرسی و دیگر رشته‌های مربوط، و نشر و اشاعه‌ی نتیجه‌ی حاصل به‌منظور افزایش سطح دانش تخصصی حسابداری و حسابرسی.

ارکان

ارکان اصلی سازمان - طبق فصل سوم اساسنامه -

عبارت‌اند از:

- **مجمع عمومی:** متشکل از وزیر امور اقتصادی و دارایی (رئیس)، معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور، رئیس کل بانک مرکزی و دو وزیر دیگر به انتخاب هیات وزیران است. مجمع عمومی سیاست‌گذاری، تصویب برنامه‌ها، آیین‌نامه‌ها و گزارش‌های مالی و انتخاب اعضای هیات عامل را بر عهده دارد. اصول و ضوابط حسابداری و حسابرسی و موازین اخلاقی و انضباطی سازمان نیز باید به تصویب مجمع برسند.
- **هیات عالی نظارت:** متشکل از یک رئیس و چهار عضو مسلط به حسابداری و حسابرسی است. رئیس هیات و یک عضو با پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و تصویب هیات وزیران، دو عضو با انتخاب رئیس دیوان محاسبات کشور، و یک عضو با پیشنهاد دادستان کل کشور منصوب می‌شوند. این هیات وظیفه‌ی نظارت مستمر بر عملیات جاری سازمان را بر عهده دارد و گزارش‌های خود را به مجمع عمومی و در صورت لزوم به مراجع ذی‌ربط قانونی تسلیم می‌کنند.
- **هیات عامل:** متشکل از ۹ عضو از بین حسابداران متخصص و با تجربه است که توسط مجمع عمومی منصوب می‌شوند. برنامه‌ریزی، سازمان‌دهی، تدوین آیین‌نامه‌ها، مدیریت و اجرای برنامه‌ها بر عهده‌ی مدیرعامل و اعضای هیات عامل است. هر یک از اعضای هیات عامل بخشی از فعالیت‌های سازمان را سرپرستی می‌کنند. هیات عامل وظیفه دارد متون پیشنهادی اصول و ضوابط حرفه‌ای را بررسی و تأیید کند؛ و برای تصویب نهایی به مجمع عمومی ارجاع دهد.
- **کمیته‌های تخصصی:** ۱۳ کمیته‌ی تخصصی مرکب از حسابداران متخصص و با تجربه زیر نظر هیات عامل انجام وظیفه می‌کنند. این کمیته‌ها عبارت‌اند از، کمیته‌ی فنی، کمیته‌ی آموزش و تحقیقات، کمیته‌ی کنترل و کیفیت، کمیته‌ی قوانین و مالیاتی، کمیته‌ی ترفیعات و طبقه‌بندی مشاغل، کمیته‌ی تدوین استانداردهای حسابداری، کمیته‌ی تدوین استانداردهای حسابرسی، کمیته‌ی مأموریت‌های خارج از کشور، کمیته‌ی حسابرسی عملیاتی، کمیته‌ی تدوین استانداردهای حسابرسی عملیاتی، و کمیته‌ی حسابرسی.

استانداردگذاری

طبق بند ۴ تبصره‌ی ۲ قانون تشکیل سازمان حسابرسی (۵ دی ۱۳۶۲) و مواد ۶ و ۷/اساسنامه‌ی سازمان حسابرسی

(۱۷ شهریور ۱۳۶۶)، وظیفه‌ی تدوین و تعمیم اصول و ضوابط حسابداری و حسابرسی در ایران به سازمان حسابرسی واگذار شده است.

هم اکنون، مراحل تدوین استانداردها در سازمان حسابرسی عبارت است از، تشخیص موضوع برای انجام تحقیقات (کمیته‌های تدوین استانداردها)، بررسی‌های مقدماتی (مدیریت تدوین استانداردها و گروه‌های کارشناسی)، تصمیم‌گیری در مورد لزوم تدوین استاندارد (کمیته‌های تدوین استانداردها)، تهیه‌ی پیش‌نویس مقدماتی استاندارد (مدیریت تدوین استانداردها)، تدوین متن اولیه‌ی پیش‌نویس استاندارد (کمیته‌های تدوین استانداردها)، نظرخواهی عمومی (مدیریت تدوین استانداردها)، تدوین متن نهایی پیش‌نویس استاندارد (کمیته‌های تدوین استانداردها)، و بررسی و تصویب نهایی (هیات عامل و مجمع عمومی).

استانداردها و ضوابط مصوب سازمان حسابرسی زیر عنوان *اصول و ضوابط حسابداری و حسابرسی* عبارت‌اند از:

- **استانداردهای حسابداری (کمیته‌ی تدوین استانداردهای حسابداری)**
 - o استاندارد حسابداری شماره ۱: *نحوه‌ی ارائه‌ی صورت‌های مالی*
 - o استاندارد حسابداری شماره ۳۲: *کاهش ارزش دارایی‌ها.*
- **استانداردهای حسابرسی، سایر خدمات اطمینان‌بخشی و خدمات مرتبط (کمیته‌ی تدوین استانداردهای حسابرسی):**
 - o استانداردهای کنترل کیفیت (۱-۹۹)
 - o استانداردهای حسابرسی (۱۹۹۹-۱۰۰)
 - o استانداردهای بررسی اجمالی (۲۹۹۹-۲۰۰)
 - o استانداردهای خدمات اطمینان‌بخشی به‌جز حسابرسی و بررسی اجمالی (۳۹۹۹-۳۰۰)
 - o استانداردهای خدمات مرتبط (۴۹۹۹-۴۰۰)
- **استانداردهای حسابرسی عملیاتی (واحد حسابرسی عملیاتی)**
 - o بخش ۱: استفاده و کاربرد استانداردهای حسابرسی عملیاتی
 - o بخش ۲: اصول اخلاقی در حسابرسی عملیاتی
 - o بخش ۳: استانداردهای عمومی
 - o بخش ۴: استانداردهای اجرای عملیات در حسابرسی عملیاتی
 - o بخش ۵: استانداردهای گزارش‌گری در حسابرسی عملیاتی

۵ پیوست: رهنمودهای تکمیلی

همچنین، در ۱۳۷۷، آیین رفتار حرفه‌ای از سوی سازمان - بر اساس آیین‌نامه‌ی اخلاق برای حسابداران حرفه‌ای، فدراسیون بین‌المللی حسابداران (آیفک) - تدوین و پس از تصویب در مجمع عمومی از آغاز ۱۳۷۸ لازم‌الاجرا شد.

انتشارات

یکی از خدمات بسیار ارزشمند سازمان حسابرسی، در توسعه‌ی دانش حسابداری ایران، انتشار نشریه‌های تخصصی با موضوعات متنوع حسابداری و موضوعات مرتبط بوده است. در این راستا، طی بیش از دو دهه‌ی گذشته نزدیک به ۲۰۰ عنوان نشریه به قلم بزرگانی هم‌چون، حسن سجادی‌نژاد، فضل‌الله اکبری، حبیب‌الله تیموری ماسوله، مصطفی علی‌مدد، رضا شباهنگ، نظام‌الدین ملک‌آرایی، عباس ارباب سلیمانی، رضا نظری، عزیز عالی‌ور، امیر پوریان‌سب، موسی بزرگ‌اصل، ... منتشر شده است؛ که بعضی از آن‌ها تا ده‌ها بار تجدیدچاپ شده‌اند.

مجله‌ی حسابرِس

دوماهنامه‌ی تحلیلی، اطلاع‌رسانی، پژوهشی حسابرِس یکی از معتبرترین و قدیمی‌ترین نشریات حرفه‌ای حسابداری ایران است. این مجله‌ی حرفه‌ای که در آغاز (از اسفند ۱۳۷۷) به صورت فصل‌نامه منتشر می‌شد؛ هم‌اکنون، با شمارگان ۸۰۰۰ نسخه به طور دوماهنامه منتشر می‌شود. آخرین شماره‌ی حسابرِس - شماره‌ی ۶۳ - بهمن و اسفند ۱۳۹۱ منتشر شد. هم‌اکنون، هوشنگ نادریان، مدیر مسئول، و یدالله مکرمی، سردبیر این مجله هستند. به تازگی، امکان ورق‌زدن و خواندن نسخه‌ی الکترونیکی حسابرِس (با نرم‌افزار فلش پلیر) بر روی تارنمای این مجله (به نشانی، www.hesabras.org) فراهم شده است. علاقه‌مندان می‌توانند، پس از عضویت رایگان در این تارنما، نسخه‌ی اچ‌تی‌ام‌ال و پی‌دی‌اف مطالب شماره‌های پیشین مجله را نیز از بخش نشریه‌ی حسابرِس/بایگانی مجلات دریافت کنند. از دیگر بخش‌های فایده‌مند تارنمای حسابرِس می‌توان به اخبار، رویدادها، مشاهیر حسابداری، پژوهش‌های فنی، و آرس‌یو منابع مهم (حسابداری دولتی، حسابداری مالی، حسابرِس داخلی، عمومی) اشاره کرد.

دیگر نهادهای نوپای حسابداری ایران

طی چند سال گذشته، انجمن مدیران مالی (۲۷ آذر ۱۳۸۵)، انجمن حسابداری مدیریت ایران (۱۴ دی ۱۳۹۰)، انجمن حسابرسان داخلی ایران (۴ تیر ۱۳۹۱)، و انجمن حسابرِس ایران (در حال عضوگیری اولیه از مهر ۱۳۹۱) نیز در حرفه‌ی حسابداری ایران شکل گرفته‌اند؛ که امید است، به‌زودی اخبار خوبی در ارتباط با فعالیت‌های آن‌ها بشنویم.

منبع:

تارنماهای رسمی سازمان‌ها و انجمن‌های معرفی شده
معاونت حقوقی ریاست جمهوری، سامانه‌ی ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران (داتیک)

محسن قاسمی: کارشناس ارشد حسابداری از دانشگاه علامه طباطبائی، ویراستار فنی ماهنامه‌ی "حسابدار".

امتیازات نرم افزارهای مالی چرتکه طوس

تولید شده توسط تکنولوژی نوین رباتیک
تولید انواع نرم افزار بصورت کاملاً داینامیک و متحرک
امکان سفارشی نمودن نرم افزار با سرعت بسیار بالا
دارای تجربه ساخت انواع نرم افزار مالی از سال ۱۳۷۰
امکان طراحی و گسترش نرم افزار توسط کاربر ادمین
امکان کار بصورت تحت شبکه و تحت وب
اطلاعات بیشتر در www.IranRPC.com

نرم افزارهای تولید شده

حوزه نرم افزارهای فروشگاهی از مبتدی تا حرفه‌ای
نرم افزارهای چند ارزی و چند زبانه جهت صادرات
حوزه نرم افزارهای بازرگانی جهت شرکتها
انواع مبحث تولید و قیمت تمام شده
حوزه اتوماسیون اداری
حوزه نرم افزارهای حقوق و دستمزد

نقص عمومی نرم افزارهای موجود در بازار

علی رقم ابزارهای گزارش ساز و ... عموماً حسابراران
محترم، خود را با نرم افزار تطبیق میدهند، چون نرم
افزارهای موجود عموماً ثابت و استاتیک هستند

آینده نرم افزارهای مالی / اداری

در نسل بعدی نرم افزارهای حسابداری، مدیر مالی قادر
خواهد بود، خود، فرمهای ورود اطلاعات، گزارشات جدید
و خروجیهای چاپی جدید را از نرم افزار استخراج نماید
و نرم افزار چرتکه در این مسیر پیش قدم شده است

چرتکه
نرم افزار مالی

واحد فروش جهت اعطای نمایندگی

مدیریت نمایندگان: ۰۹۱۹۳۸۱۹۳۷۳ - مهندس بزرگی

۰۲۸۱۲۳۶۳۷۳۹ - ۰۹۳۵۶۵۳۰۲۲۴

واحد فنی تولید: ۰۵۱۱۸۴۱۲۴۷۸ - مهندس سابقی

مشاوره مالی و مدیریت نمایندگان خارج از کشور:

مهندس اشراقی: ۰۹۱۲۱۲۵۶۳۶۷

ارسال CD نمایشی: ۰۵۱۱۸۴۴۲۳۲۵